

РЕШЕНИЕ

№ 100

гр. Дупница, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, II-РИ СЪСТАВ НО, в публично заседание на втори април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Маргарита Пл. Алексиева

при участието на секретаря Ива Д. Г.а
като разгледа докладваното от Маргарита Пл. Алексиева Административно наказателно дело № 20231510200759 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

И. С. Г. с постоянен адрес: с. Я....., обл. К....., ул. Г.Г. № ЕГН ***** обжалва Наказателно постановление № 22-0348-000190 от 19.04.2022г., издадено от Началник група в ОДМВР Кюстендил, РУ Дупница, с което на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП ѝ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП.

Прави оплакване за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление, като моли да бъде отменено. В съдебно заседание се представлява от адв. С., който поддържа жалбата и излага допълнителни съображения, че жалбоподателката не е извършила нарушението, за което е санкционирана, което се установява от показанията на свидетеля разпитан в съдебно заседание. Доказателствената сила на АУАН е оборена, като АНО не е ангажирал доказателства в подкрепа на изложеното в акта и в НП.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата. В съпроводителното писмо изразява становище за неоснователност на жалбата и моли за отхвърлянето □ като неоснователна. Ако съдът счете, че същата е основателна и в случай, че жалбоподателят претендира присъждане на разноски за адвокат над минималния размер съобразно Наредба № 1/09.07.2004 г., прави възражение за прекомерност и за присъждане на такова в минимален размер, съобразно чл. 36 от ЗА.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, гласни и писмени, поотделно и в съвкупност, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

На 29.03.2022 г. в 23:55 ч. жалбоподателката И. С. Г. управлявала лек автомобил

„А.....“ с рег. № в гр. Дупница по ул. „Цар Освободител“ в посока ул. „Орлинска“, като същата била без поставен обезопасителен колан с какъвто е оборудван автомобила. Водачът бил забелязан от автопатрул на РУ-Дупница, съставен от свидетелите С. и Е., като св. С. с оглед установеното нарушение съставил АУАН на водача, който е подписан на място от него, от свидетеля Е. и от нарушителя без възражения. Въз основа на така съставения АУАН е издадено процесното НП № 22-0348-000190 от 19.04.2022г., издадено от Началник група в ОДМВР Кюстендил, РУ Дупница, с което на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП на И. С. Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП.

По делото е разпитан свидетеля по установяване на нарушението – Е. Е., който е заявил, че няма спомен за конкретния случа. Актосъставителят С. е заличен от списъка на лицата за призоваване, тъй като същият не се е явил в четири съдебни заседания, делото е отлагано поради неявяването му, за което съдът му е наложил глоба за това, че става причина за поредно отлагане на делото.

По делото е разпитан като свидетел Г. Д ., който установява, че на процесната дата е бил в автомобила като пътник, Г. е управлявала автомобила и на кръговото движение при Банка „ДСК“ в гр. Дупница била спряна от полицейски автопатрул и в момента на спирането и идването на полицаия към тях тя свалила колана. По време на шофирането Г. била облечена с тъмно яке и вероятно затова не е било забелязано от полицаите, че е била с поставен обезопасителен колан.

Съдът кредитира показанията на този свидетел тъй като по делото не са събрани други доказателства, които да опровергават заявеното от свидетеля, че водачът на автомобила по време на управлението на същия е бил с поставен обезопасителен колан.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на събраните по делото гласни и писмени доказателства.

Съгласно така приетата фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Настоящият съдебен състав счита, че жалбата е допустима, а разгледана по същество е основателна, поради следните съображения:

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган – Началник група в ОДМВР, на когото съгласно приложената Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, са делегирани права на административнонаказващ орган по смисъла на чл. 48, ал. 2 от ЗАНН.

Съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения при съставянето на АУАН и при издаване на наказателното постановление. Спазени са всички императивни изисквания на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

От процесуална страна, проверката на съдържанието на АУАН и на НП обосновава изводи за това, че релевираното деяние е описано с всички съставомерни признаци, включително форма на изпълнителното деяние, правна квалификация и санкционна норма.

Констатира се пълно съответствие между описаните фактически обстоятелства, посочената за нарушена норма и административнонаказателната такава, по която е квалифицирано нарушението и е наложено наказанието.

Поради това съдът приема, че и контролният и наказващият орган не са допуснали съществени нарушения на процесуалните правила, които да ограничават правото на защита на жалбоподателя при изготвяне на АУАН и НП.

Въззивният съд констатира обаче недоказаност на релевираното деяние. Съобразно правилата за разпределението на доказателствената тежест, последната принадлежи на АНО, който с допустимите от закона доказателствени средства следва да установи по безспорен начин, че нарушението е извършено от привлеченото към административнонаказателна отговорност лице. В случая, анализът на събрания по делото доказателствен материал не обосновава изводи за осъществено от жалбоподателката Г. административно нарушение по чл.183, ал.4, т.7, пр. първо във вр. с чл. 137а, ал.1 от ЗДвП.

Освен съставения АУАН, заповедта за възлагане на правомощия по ЗДвП на длъжностни лица от структурите на МВР и справката за нарушител/водач, по делото няма други писмени доказателства, а и гласни доказателства, които да установяват извършване на деянието от жалбоподателката. С показанията на свидетеля Деянов е опровергана обвинителната теза на АНО, че водачът И. Г. е извършила нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП. Същият е очевиден на случая и от показанията му се установява, че Г. при управлението на автомобила и непосредствено преди спирането ѝ от полицейските органи за проверка е била с поставен обезопасителен колан.

Събраните доказателства са недостатъчни и не установяват по категоричен начин изпълнителното деяние по предявеното обвинение. Както се посочи, доказателствената тежест принадлежи на АНО, който в случая не е ангажирал категорични доказателства за установяване на противоправното поведение на нарушителя. Последното се явява недоказано, а издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Водим от горното и на основание чл. 63 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-0348-000190 от 19.04.2022 г., издадено от Началник група в ОДМВР Кюстендил, РУ Дупница, с което на И. С. Г. с постоянен адрес: с. Я....., обл.К....., ул. Г.Г. № ЕГН ******, на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на **50 лв.** (петдесет лева) за нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд - Кюстендил, по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____